

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

30 Et exurrexit Rex, & Præses, & Bernice, & qui assidebant eis.
 31 Et cum secessissent, loquebantur adinuicem, dicentes, Quia nihil morte aut vinculis dignum quid fecit homo iste.

32 Agrippa autem Festo dixit, Dimitti poterat homo hic, si non appellasset Cæsarem.

CAP. XXVII.

1 Ut autem iudicatum est navigare cum in Italiam, & tradi Paulum cum reliquis custodij Centurioni nomine Iulio, cohortis Augustæ,

2 Ascendentes nauem Adrametina, incipientem navigare circa Afrix loca, sustulimus, persecutante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicensi.

3 Sequenti autem die, deuenimus Sidonem. Humanè autem tractans Iulius Paulum, permisit ad amicos ire, & curam sui agere.

4 Et inde cum sustulissimus, subnauigauimus Cyprium: propterea quòd essent venti contrarij.

5 Et pelagus Ciliciz & Pamphyliz nauigantes, uenimus Lystram, quæ est Lyciz:

qui erant & iji & Bernice & præses etc & ceteri
 vno cum vnus erant loquentes illine discessissent & ceteri
 vir fecit non & vinculis morte quod dignum sit quæ aliquis de hominibus
 vir erat potens Festo Agrippa & dixit
 vocauisset non Cæsaris, predione si ut dimitteretur
 uenisset non Cæsaris, predione si ut dimitteretur

כפלאון כו

in Italiam Cæsarem ad ut mitteretur Festus de eo & ceteri
 vni viro cum eo alios & vinchos Paulum & ceteri
 Iulius erat cuius nomen Augusta cohorte ex Cretensi
 Adramento ex qua erat in nauim descendim' ut pergerem' us & ceteri
 nobiscum fuerat & ingressus Afrix in regionem erat & abiens vrbem
 vrbe Thessalonica qui ex Macedo Aristarchus in nomine
 Centurio & vsus est in Sidonem uenimus postero die
 amicis suos ad ut iret ei & permisit Paulum erga
 erant contrarij venti & quia pergentes & illine & ceteri
 & Pamphyliz & Ciliciz mare & traieccimus Cyprium circa circiter
 Lyciz vrbe in Myram & ceteri

NOVI
 TESTA
 MENTUM
 ACT.
 XXVII.

30 και ὁ βασιλεὺς ἐγέρθη, καὶ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπιπέμωτες αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐπιπέμωτες αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐπιπέμωτες αὐτοῦ.
 32 Ἀγρίππης δὲ τῷ Φέστοι ἐπέειπεν, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός ἐστιν θανάτου ἢ δεσμῶν, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός ἐστιν θανάτου ἢ δεσμῶν.

I Ως δὲ ἐκρίθη τὸ δόγμα πλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδόδωκεν τὸν Παῦλον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἄλλους ὅσοι ἦσαν ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ὀνόματι Ἰουλίου, αὐτοῦ τοῦ κεντρικοῦ.
 2 Ὁπότε αὖτε δὲ πλοῖον Ἀδραμετίνης, ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἐκ τῆς Ἰουδαίας.
 3 Τῇ ἑπομένῃ ἡμέρᾳ, ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἐκ τῆς Ἰουδαίας.
 4 καὶ κἀκεῖθεν ἀναχθέντες, ὑπεπλευσάμεθα τὴν Κύπρον, ὅθεν τὸ πλοῖον ἀπέμεικε εἰς Ἰστανίαν.
 5 καὶ ἐκ τῆς Ἰστανίας, ἐκ τῆς Ἰστανίας, ἐκ τῆς Ἰστανίας.

6 *que lens Alexandria ex nauem Centurio illie & inuenit*
 ואשכח תמן קנטרונא אלפא מן אלכסנדריא דאולא
 7 *pergens grauitex & quia in ea & federe fecit nos in Italiam erat*
 הות לאיטליא ואותבן בה: 7 ומטל דיקויאית רדיא
 8 *insule Caidi e regione peruenimus vix multis diebus fuerat*
 הות ליומתא סניאא למחסן מטין לוקבל קינדוס נזרתא
 9 *circuimus recta vi iremus ventus erat permittens non quoniã*
 מטל דלא שבקא הות רוחא דנאול תריעאית אתכרכן
 10 *caus & vix vrbem Salmonam contra Cretam iuxta*
 על קרטא לוקבל סלמונא מדינתא: 10 ולמחסן כד
 11 *pulcri Portus qui vocatur ad locum peruenim' circa eã pergerem'*
 דינן חרריה מטין לדוכתא דמתקריא למאנא שפריא:
 Pentecosten post sextz in sabbatho vnius

דחת בשבט דו דבחר פנטיקוסטי

illie & fuimus Laia cuius nomen ciuitas ei erat & propinqua
 וקריבא הות לה מדינתא דשכח לאסיא והוין המן
 9 *icunij dies etiam quo preterierat in diem vsq; multum tempus*
 זבנא סניאא עד מא ליומא דעבר אף יומא דצומא
 10 *& cõsulens per mare homo vt pergeret vitandum sibi & erat Iudæorum*
 דיהודיא והוא לה קנטא דנרדא אנש ביטא ומלך
 11 *quod cum oppressione video viri & dicebat Paulus eis erat*
 הוא להון פולוס: 11 ואמר נברא הוא דבאולענא
 12 *oneris solum non nauigatio nrã fuit multa & cum inopia*
 ובחוסרנא סניאא הוא מרדיתן לא בלחוד דמובלה
 13 *autem centurio nostrarum aiarũ nrãrũ etiam sed nauis nostræ*
 דאלפן אליא אף רנפשתן דילן: 13 קנטרונא דין
 14 *sermones ipsi' quã magis erat audiens nauis & dominum gubernatorem*
 לקוברנטא ולמדה דאלפא שמעו הוא יתיר מן מלוהי
 15 *ad hiemadũ portus ille erat aptus non & quia Pauli*
 דפולוס: 15 ומטל דלא עדין הוא הו למאנא למסתיו
 16 *vt si quomodo inde vt nauigaremus erãt cupiẽtes ex nobis multi hieme in co*
 כה סתוא סניאא מנן צבין הוו דנרדא מן תמן ואנהו
 17 *qui erat vno in portu & hiemarent vt venirent possent*
 דמשכחינ דנמנעון ונסתון בלמאנא חד דאיתוהי הוא
 18 *ad Austrum erat & spectans Phœnix erat & vocatus in Creta*
 בקרטא ומתקרא הוא פניכס וחרא הוא לתמנא:

6 Et ibi inueniens Centurio nauem Alexandrinam nauigantem in Italiam, tranfpofuit nos in eam.
 7 Et cum multis diebus tardẽ nauigarem, & vix deueniffem' contra Gnidum, prohibente nos vento, ad nauigauimus Cretz iuxta Salmõnem:

8 Et vix iuxta nauigantes, venimus in locũ quendam, qui vocatur Boni Portus, cui iuxta erat ciuitas Thalaſſa.

9 Multo autem tempore peractõ, & cum iam non eſſet tuta nauigatio, eo quod icunij iam preteriffet, conſolabatur eos Paulus, dicens eis,

10 Viri, video quoniam cum iniuria & multo damno non ſolum oneris & nauis, ſed etiam animarum noſtrarum incipit eſſe nauigatio.

11 Centurio autem gubernatori & nauicero magis credebatur, quã his que a Paulo dicebantur.

12 Et cum aptus portus non eſſet ad hiemandum, plurimi ſtatuẽrunt conſilium nauigare inde, ſi quo modo poſſent deuenientes Phœnicem, hic mare: portum Cretz reſpicientem ad Africũ & ad Corũ.

6 και διηρησεν ο εναντιονταρχος ολιγοι Αλεξανδρινοι πληροι εις τω Ιταλια, ο ενιστασεν ημας εις αυτην.
 7 ο ικανος δε ημερας βραχυπλοου τον και πολιοι ημετεροι και τω Κριδοι, μη περισσειωτες ημας τον αιε-
 μου, υποπλοουσαμεν τω Κρητω και Σαμουειω. 8 μολοι τε ο λαοσ ημετεροι αυτω, η λησμεν εις τον λινα
 αναλυμενοι, και λοιοι ημετεροι. 9 ικανοσ δε ζεοιοσ δελα ημετεροι αυτωσ εν τωσ ετοιμα-
 λοιοσ τω πλοοσ, δελα τον και τω νυστιασ ηδωι περιηλυθηναι, και προτι ο Παυλοσ, λεγον αυτωι, 10 ανδρες, ηω-
 ρωσ οτι μη υποπλοουσ και πολλησ ζημιαισ, η μονον τον φορτιον και τον πλοιοσ, δελα και ημσ ψυχασ ημετε-
 ρασ. 11 ο δε εναντιονταρχος και αυτιοι ημετεροι τω ναυαρχωσ επιθησεν μα λησμεν, ο ωσ εναντιον τω Παυλω λεγομε-
 νοιοσ. 12 αν ουδενωσ δε τον λιμηνωσ υποπλοουσ τεσ ετοιμασασατοιοσ, οι πλοιοιοσ ελθητε βυλλωσ αυτωσ και κοι-
 τασεν, ει πως δεωσ ημωσ καταστησαστε εις Φοινικα και ημετεροι ημετεροι τεσ Κρητωσ βλεποντα και λινα και και
 καισεν.

13 Aspirante autem austro, estimantes propositum se tenere, cum sustulissent de Afson, legebant Cretam.
 14 Non post multum autem misit se contraiplam ventus Typhonicus, qui vocatur Euroaquoilo.
 15 Cumque arrepta esset navis, & non posset conari in ventum, data naue statibus, ferebamur.
 16 In insulam autem quandam decurrentes, quæ vocatur Claudia, potuimus vix obtinere scapham.

17 Qua sublata, adiutorijs utebantur, accingentes narem, timentesque ne in Syrtim inciderent, summissis vase sic ferebantur.
 18 Valida autem nobis tempestate iactatis, sequenti die iactum fecerunt:

19 Et tertia die suis manibus armamenta navis proiecerunt.
 20 Neque autem sole neque sideribus apparentibus per plures dies, & tempestate non exigua imminente, iam ablata erat spes omnis salutis nostræ.

21 Et eum multa ieiunatio fuisset, tunc stans Paulus in medio eorum, dixit, Oportebat quidem, o viri, audito me, non tollere à Creta, lucrique facere iniuriam hanc & iacturam.

voluntate sua secudu q perueniret & putaret Austri ventus harer & dicit
 וְכִּי נִשְׁבַּת רוּחַא דְּתִימָנָא וּסְכַרְרוּ דְּמַטְטִין אִיךְ עֲבִינְהוּן
 cōtra nos exijt paucū & post Cretam circa erant caespites
 וְהוּן הָדְרִי קִרְטָנָא! וּמִן בְּתַר קְלִילִי נִפְקַע עַלְיִן
 Euroclidun Typhonicus qui vocatur turbidus & dicitur
 וְכַמְּקַרְבָּה דְּמַתְקָרְבָּה טוֹפּוֹנִיקוֹס אֹרְקִלִידוֹן
 contra vt resisteret potuit nec navis & abrepta est
 וְאַתְחַטְפַת אֶלְפָּא וְלֹא אִשְׁכַּחַת דְּתִקּוּמִי לֹקְבַל
 vnain insulam p̄terissem & eum illius in manum & dicitur summissis
 וְהוּבְכֵן לְאִידִימָה דְּהִי! וְכִי עֲבַרְנָא נֹוּרְתָא הָדָא
 scapham prehendere potuimus vix caura que vocatur
 וְכַמְּקַרְבָּה קוּרָא לְמַחְסֵן אִשְׁכַּחְן אַחְדוֹן לְקִרְקוּרָא
 nauim ipsam & dirigentes eramus cingentes sustulissimam ei dicitur
 וְכִי שְׁקִלְנָה מְחִיעִין הוּיִן וּמְתַקְנִין לָהּ לְאַלְפָּא
 maris in syrtim incidere ne eramus metuentes & dicitur
 וְכַמְּקַרְבָּה הוּיִן דְּלִמְטָא נִפְלַ בְּמַחְתָּהּ רִיפְנָא
 contra nos surgeret & eum fuimus pergetes & ita antennā submissis
 וְהוּבְכֵן לְאַרְטֵמֹוֹן וְהַכּוֹת רִדְוִן הוּיִן! וְכִי קַס לָהּ עַלְיִן
 in mare vasa nostra proieciimus postero die dura caespites
 וְכַמְּקַרְבָּה קִשְׁיָה לְיוֹמָא אַהֲרָנָא שְׂרִין מָאֲנִיו בִּימָה
 proieciimus manib. aris nauis ipsius vasa cetera & dicitur
 וְלְיוֹמָא דְּתִלְתָּא מָאֲנָא רִילָה דְּאַלְפָּא בְּאִידִין שְׂרִין
 sol nec complures dies tempellas eam teneret & dicitur
 וְכִי אַחַד לָהּ סוֹמָה יוֹמְתָא יִתּוּרָא וְלֹא שְׂמֵשָׁא
 vitarū nrāū spes sidera neque Luna neque esset apparet
 מִיּוֹמָא הוּא וְלֹא סְהַרָא וְלֹא כּוֹכְבָא כְּבָרָה דְּהִיּוּן
 cibi sumens non quicquā homo & eum sibi erat precia
 מְחִיעִימָסְקָה הוּא לָהּ! וְכִי אֲנִשׁ מַדְם לֹא מַסְתִּיבְר
 acquiescistis si & ait inter eos Paulus stetit ecce hodie
 וְהוּיִן קַס פּוֹלוֹס בִּינְתֵּהוּן וְאַמְרַ אֵלּוֹ אַתְחַפִּיכְתּוּן
 à fuisset & carentes creta à fuisset soluetes non vixit
 וְיִבְרָא לֹא רִדְוִן הוּיִן מִן קִרְטָא וּמְתַחְסְכִין הוּיִן מִן
 ista oppressione & ab istis
 וְיִטְטָאוּמִן אֹרְלִצְנָה הָנָא!

NOVI
 TESTA
 MENTIS
 ACT. XXVII.

13 ἄσπιρᾶντῃ αὐτῷ ἀὐστρῷ, ἐκτιμᾶντῃς τὸ πρῶτον ἑαυτοὺς κρατῆσαι, καὶ ἀναστῆσαι τὴν ναυὴν ἐκ τῆς ἀφσον, ἵνα ἐλθῶσιν εἰς τὴν κρητῆν.
 14 μετ' ἃ πολὺ δὲ ἔβλεπε καὶ αὐτὸς ἅμα ἡμῶν τὸ φανταζόμενον, ὃ καλεῖται τυφονικός, ὃ καλεῖται εὐροκλιδῶν. 15 οὐκ ὀλίγον ὀπίσθεν ἡμῶν ἐπιπνεύσας ὁ τυφονικός, ὃς καλεῖται εὐροκλιδῶν. 16 οὐκ ὀλίγον ὀπίσθεν ἡμῶν ἐπιπνεύσας ὁ τυφονικός, ὃς καλεῖται εὐροκλιδῶν. 17 οὐκ ὀλίγον ὀπίσθεν ἡμῶν ἐπιπνεύσας ὁ τυφονικός, ὃς καλεῖται εὐροκλιδῶν. 18 οὐκ ὀλίγον ὀπίσθεν ἡμῶν ἐπιπνεύσας ὁ τυφονικός, ὃς καλεῖται εὐροκλιδῶν. 19 οὐκ ὀλίγον ὀπίσθεν ἡμῶν ἐπιπνεύσας ὁ τυφονικός, ὃς καλεῖται εὐροκλιδῶν. 20 οὐκ ὀλίγον ὀπίσθεν ἡμῶν ἐπιπνεύσας ὁ τυφονικός, ὃς καλεῖται εὐροκλιδῶν. 21 οὐκ ὀλίγον ὀπίσθεν ἡμῶν ἐπιπνεύσας ὁ τυφονικός, ὃς καλεῖται εὐροκλιδῶν.

anima anxietate sine ut sitis vobis ego consulo & nunc
והשא מלך אנא לכון דתהוון דלא קענא נפשא
naus nisi peribit non ex vobis vna enim
גיר הדא מנכוך לא אכרא אלא אן אלפא: 22
& eoi sum cuius illius Dei Angelus hac in nocte enim
גיר בלליא חנא מלאכה דאלהא הו דרילה אנא ולה
tibi est futurum Paule timeas ne mihi & dixit ego seruiio
פלה אנא: 24 ואמר לוי לא תדהל פולא עתיד הו לך
omnes dono Deus tibi dedit & ecce Caesare coram vt stes
למקם קדם קסר והא ירהב לך אלהא מוהכתא לכל
sum credens viri estote cordati hoc propter tecum q nauigat
דררוך עמך: 25 מטל הנא אתלכוכו נברא מהימן אנא
mecum locutus est sicut erit quodd ita in Deum enim
גיר כאלהא דהכנסא הוא אכמתא דאתמלל עמי
vt ciciamur nobis est vnam in insulam verum
כרם לניזרתא הדא אית לן נשתדמא: 26
Pentecosten post septimam in sabbatho vnus
דהד בשבטא דו בתר פנטיקוסמו

22 Et nunc suadeo vobis bono animo esse, amissio enim nullius animae erit ex vobis praeterquam nauis.
23 Assitit enim mihi hac nocte angelus Dei cuius sum ego, & cui defertio, dicens,
24 Timeas Paule, Caesari te oportet assistere: & ecce donauit tibi Deus omnes, qui nauigant tecum.
25 Propter quod bono animo estote viri: credo enim Deo, quia sic erit quemadmodum dictum est mihi.

26 In insulam autem quaedam oportet nos deuenire.
27 Sed posteaquam quarta decima nox superuenit, nauigantibus nobis in Adria circa mediam noctem, suspicabantur nauae apparere sibi aliquam regionem.

28 Qui & summitentes bolidem, inuenerunt passus viginti, & pusillum inde separati, inuenerunt passus quindecim.
29 Timeantes autem ne in aspera loca incidereemus, de puppi mitteres ancoras quatuor, optabat diem fieri.

30 Nautis vero quaerentibus fugere de nauis, cum misissent scapham in mare, sub obtentu quasi inciperent a protra ancoras extendere.

per Adriaticum & ferremur cum errarem dies quatuordecim & post
ומן בתר ארבעתסרא יומין דטעין ואתרפן כהדריום
appinqutes quod ad terram nauae putarunt noctis in diuisione mare
ימא בפלגה דלליא סכרו מלהא דלארענא מתקרבו
& rursum viginti passus & inuenerunt bolidem & iecerunt essent
הווי: 28 וארטיו אוקינוס ואשכחו קומין עסרוך ותוב
mentes & cum quindecim passus & inuenerunt perrexerunt paulosum
קליל ררו ואשכחו קומין חמשעסרא: 29 וכד דהוילין
faxa in quibus sunt in locis nobis inueniremus ne effecimus
הוין דרלמא נשתכח לן כדוכיתא דאית בחין שועא
erant & orantes quatuor ancoras nauis puppi e iecerunt
ארטיו מן הדתה דאלפא אוקינוס ארבע ומעלין הווי
nauis e ex ea ad fugiendum fuerunt vero nauae dies vt esset
דנהוה יומא: 30 מלהא דין בעו למערק מנה מן אלפא
in ea quod abirent in occasione in mare scapham ex ea & demiserunt
ואחתו מנה לקרקורא ליפא בעלתא דנאוולון בת
in terra nauim & alligarent
ונאסרונה לאלפא כארעא:

22 και ταυτω παρατω ομαι δι θυμων καταβολη κατα ταυτω ενδεμα εσαν δε υμεις κληρω τε και οι. 23 παρρησια τοσ μοι τυ ναυη και τοσ αγγελος του θεου ε ειμι ω και λασηθωσ, 24 λεγων μη φοβου Παυλε και σεσι σε διεσθησθωναι και ιδου καταεσται σοι ο θεος παντας τας πληουτας μετ σοι. 25 διω δι θυμων δυδρις τισυω τοσ περ θυω, δε τοσ εσαν και τοσ εσθον λελαληται μοι. 26 εις νησοσ δε βρηα δει ημαι ουπεσιν. 27 ως δε πασαριε και δεακτα τυς εν τω σπηλαιω φημεδμωσ ημωσ δε τω Αδρια και μεσοσ τισ ναυησ, υποθωσσι οι ταυται παρσακα και ταυται χαρσασ. 28 και βολισαυτες δυροσ οργμασ εικασι βεσχυρ δε εσθησαστες και πα λι βολισαυτες δυροσ οργμασ δεκαπεντη. 29 φοβουμεσσι τε μηπως εις σπαραξ τισυεσ οκαπισωμεσ, οκα περ υμωσ εν τω τισ αλωδρασ τισαυρασ, ηστροσ ημερασ ημεστωσ. 30 ημω δε ταυτωσ φουγατωσ οκα τε πληουσ και χαλασαστωσ ησκαφω εις τωσ θαλασσασ, παρσακασ εις οκα παρσακασ μελωστωσ αλωδρασ οκα τυτρε.

Rr

31 Dixit Paulus Centurioni & militibus, Nisi hi in naui manferint, vos salui fieri non poteritis.

32 Tunc absciderunt milites funes scaphæ: & passi sunt eam excidere.

33 Et cum lux inciperet fieri, rogabat Paulus omnes sumere cibum, dicens, Quarta decima die hodie expectantes ieiuni permanetis, nihil accipientes.

34 Propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra: quia nullius vestrum capillus de capite peribit.

35 Et cum hæc dixisset, sumens panē, gratias egit Deo in conspectu omnium: & cum fregisset, cepit manducare.

36 Animæ quiores autem facti omnes, & ipsi sumpserunt cibum.

37 Erant autem in naui sex & septuaginta ducentæ animæ in nauē ducentæ septuaginta sex.

38 Et satiati cibo alleuabant nauē, iactantes triticum in mare.

39 Cum autem dies factus esset, terram non agnoscebant: sinum verò quendam considerabant habentem litus, in quem cogitabant, si possent, eicere nauem.

40 Et cum ancoras sustulissent, committebant se mari, simul laxantes iuncturas gubernaculorum: & leuato attemone secundum auræ flatum, tendebant ad litus.

& militibus Centurioni dixit Paulus vidisset & cetera

poteritis non vos mancant non in nauē

scaphæ funes milites præciderunt tunc

vsque Paulus verò ipse errantem & fuerunt eam

cum cibum vr caperent omnibus erat suadens diligerenti

quicquam emotione à dies quatuordecim ecce hodie

à vobis ego peto hoc propter vobis gustatus est

ex enim capillus vitarū vrarū ad cōfirmationem cibum

accepit dixisset hæc & cum peribit non ex vobis

& cepit & fregit omnibus coram Deum & glorificauit

ulimentum & sumpserunt omnes & consolati sunt

animæ sex & septuaginta ducentæ in nauē verò

triticum & sustulerunt nauē & alleuarunt cibo

non terra esset illa q̄ nā nauis dies esset & cum

quod maris vnum litus aridam iuxta viderūt sed

& absciderunt nauim impellerent ipsam fieri posset

gubernaculorū vincula & soluerunt in mare eas & laxarūt

versus erant & pergeōtes qui flabat ad ventum paruum

31 εἶπεν ὁ Παῦλος τοῖς ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις, ἐὰν μὴ ἴτη μείνωσι μετὰ τῆς πλοῦν, οὐ δύνασθε σωθῆναι. 32 τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκλιψαν τὰ ζώδια τῆς σκαφῆς, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν ἐκκλίνειν. 33 ὅτε δὲ ἤλιος ἐξέλαμψε, παρακαλεῖ τὸν Παῦλον πάντας μεταλαβῆναι τροφὴν, λέγων, ὅτι ἄρα ἔτι ἔσονται ἡμεῖς ἄσφατοι, ἀλλὰ ἵνα πάντες ἐσθίωσιν, ἵνα οὐ μὴ ἕσθῃ τις ὑμῶν ἀσφατος. 34 ἡμεῖς οὖν ἠρώμεθα ὑμᾶς, ἵνα ἀποκαταστήσῃτε ἡμῶν τὸν ἕσθον, ἵνα οὐ μὴ ἕσθῃ τις ὑμῶν ἀσφατος. 35 ὅτε δὲ ἠρώμεθα ὑμᾶς, ἵνα ἀποκαταστήσῃτε ἡμῶν τὸν ἕσθον, ἵνα οὐ μὴ ἕσθῃ τις ὑμῶν ἀσφατος. 36 ὅτε δὲ ἠρώμεθα ὑμᾶς, ἵνα ἀποκαταστήσῃτε ἡμῶν τὸν ἕσθον, ἵνα οὐ μὴ ἕσθῃ τις ὑμῶν ἀσφατος. 37 ὅτε δὲ ἠρώμεθα ὑμᾶς, ἵνα ἀποκαταστήσῃτε ἡμῶν τὸν ἕσθον, ἵνα οὐ μὴ ἕσθῃ τις ὑμῶν ἀσφατος. 38 ὅτε δὲ ἠρώμεθα ὑμᾶς, ἵνα ἀποκαταστήσῃτε ἡμῶν τὸν ἕσθον, ἵνα οὐ μὴ ἕσθῃ τις ὑμῶν ἀσφατος. 39 ὅτε δὲ ἠρώμεθα ὑμᾶς, ἵνα ἀποκαταστήσῃτε ἡμῶν τὸν ἕσθον, ἵνα οὐ μὴ ἕσθῃ τις ὑμῶν ἀσφατος. 40 καὶ τὰς ἀγκύρας ἀποκαταστήσας, εἰσάγουσιν αὐτὴν ἐκκλίνειν, ἵνα οὐ μὴ ἕσθῃ τις ὑμῶν ἀσφατος.

NOVI
TESTA
TUR
A
IV.

maris profundiores duas inter qui iacet in locum nauis & peruenit
 41 ונשת אלפא בדוכתא דרמא כנת תרין עומקין דימא
 erat mouens & non antierius latus eius super eum & fletit in eo & illifia est
 ואתחרית בה וקם עליה נכרה קדמא ולא מתחזיע הוא
 & voluerunt fluctuum violentia prae soluebatur posterius verò lat^{us} eius
 נכה דין אחריא אשתרי מן קטירא דגללא : 42 וצבו הון
 natatui se cõmitterent ne vindicos ipfos vt interficerent milites
 אסטריטוטא דנקטלון אנון לאשירא דלא נרמון סחוא
 ab eos prohibuit & centurio ab ipsis & fugerent
 ונערקון להון מנהון : 43 וקנטרונא כלמא אנון מן
 qui potentes & illis Paulum vt seruaret erat cupiens quia hoc
 הרמא מטל דצבא הוא דנחה לפולוס ואילין דמשכחון
 & trãirent enatarent vt inter primos eis praecepit natatui vt cõmitteret se erãt
 הון דנרמון סחוא פקד להון דבקדמימא נסחון ונעברון
 alia ligna & super tabulas super & reliquos ad terram
 לארעא : 44 ולשרכא על דפמא ועל קיסא אחרמא
 ad terram euaserunt omnes & sic eos transiuit nauis
 דאלפא אעבר אנון והכנא כלהון אשתווב לארעא :

קפלאון כה

Pentecosten post octauis in sabatho vnus

הד בשבמא דח דבתר פנטיקוסמי
 & barbari insula illa vocaretur quod Melita didicimus & post hæc
 ומן בתרכן ילפן דמיליטי מתקריא הי גזרתא וברכריא
 & accenderent erga nos ostenderunt multam charitatem in ea erãt qui habitãtes
 דעמרין הון כה רחמא סנימא חויו לותן : 2 ואותרו
 multum imbrem propter vt calefieremus nos omnes & cõuocarunt igne
 נורמא וקראון לכלון דנשחן מטל מטרמא סנימא
 ramorum multitudinẽ tulit & Paulus quod erat & frigus
 וקורשא דאית הוא : 3 ופולוס שקל סונמא דחכונמא
 ignis calore prae vipera ex eis & egressa est igne in & posuit
 וסם על נורא ונפקת מנהון אכנמא מן רתמא דנורא
 manum eius & momordit
 ונכתת באידרה :

41 Et cum incidissemus in locum dithalassum, impegerunt nauem, & protra quidem fixa manebat immobilis, puppis verò soluebatur à vi maris.
 42 Militum autem consilium fuit vt custodias occiderent : nequis cum enataffer, effugeret.

43 Centurio autem volens seruare Paulum, prohibuit fieri : iussitque eos qui possent natate, emittere se primos, & euadere, & ad terram exire :

44 Et ceteros alios in tabulis ferebant : quosdam super ea quæ de nauis erant. Et sic factum est, vt omnes animæ euaderent ad terram .

CAP. XXVIII.

1 Et cum euasissimus, tunc cognouimus, quia Mitylene, insula vocabatur. Barbari verò præstabant non modicam humanitatem nobis.
 2 Accensa enim pyra reficiebant nos omnes, propter imbrem qui immincebat & frigus.
 3 Cum congregasset autem Paulus facterorũ aliquantam multitudinem, & imposuisset super ignem, vipera à calore cum processisset, inuasit manum eius .

41 ὅταν ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἐπιπλάσσομεν ἐν τῷ θαλάσσῃ καὶ ἡ ναὸς ἐπιπλάσσομεν ἐν τῷ θαλάσσῃ, ἡ πρύμνη δὲ ἑρμύνησθαι ἔσται ἐν τῷ θαλάσσῃ, ἡ δὲ πρύμνη δὲ ἑρμύνησθαι ἔσται ἐν τῷ θαλάσσῃ. 42 οἱ δὲ στρατιῶται βουλόμενοι ἀποκτείνωσιν ἡμᾶς, ἀλλ' ὁ κεντρὸς οὐκ ἐθέλει ἡμᾶς ἀποκτείνωσιν, ἀλλ' ἐθέλει ἡμᾶς ἀποκτείνωσιν. 43 οἱ δὲ ἐκαστὸς τῶν στρατιῶν τὸν Παῦλον, ἕκαστος ἐπιβὰς ἐπὶ τῆς ναυῆς, ἐπέβη ἐπὶ τῆς ναυῆς, ἐπέβη ἐπὶ τῆς ναυῆς. 44 καὶ ὅταν τοιοῦτος ἦν ὁ ἔλεος τοῦ ἀποστόλου, ἐβλήθη ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ναυῆς, ἐβλήθη ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ναυῆς.

Κεφ. κη.

1 Καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἐπιπλάσσομεν ἐν τῷ θαλάσσῃ καὶ ἡ ναὸς ἐπιπλάσσομεν ἐν τῷ θαλάσσῃ, ἡ πρύμνη δὲ ἑρμύνησθαι ἔσται ἐν τῷ θαλάσσῃ. 2 οἱ δὲ στρατιῶται βουλόμενοι ἀποκτείνωσιν ἡμᾶς, ἀλλ' ὁ κεντρὸς οὐκ ἐθέλει ἡμᾶς ἀποκτείνωσιν, ἀλλ' ἐθέλει ἡμᾶς ἀποκτείνωσιν. 3 οἱ δὲ ἐκαστὸς τῶν στρατιῶν τὸν Παῦλον, ἕκαστος ἐπιβὰς ἐπὶ τῆς ναυῆς, ἐπέβη ἐπὶ τῆς ναυῆς. 4 καὶ ὅταν τοιοῦτος ἦν ὁ ἔλεος τοῦ ἀποστόλου, ἐβλήθη ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ναυῆς, ἐβλήθη ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ναυῆς.

Rt ij